

[Kurt Hansen]

Kurt Hansen (VS):

Jeg er positivt overrasket over, at SF har taget den stilling til dette lovforslag, som hr. Ole Henriksen har givet udtryk for heroppefra i dag. Jeg mener, det er vigtigt, at venstrefløjen her i folketinget kan fortælle regeringen, offentligheden, lønarbejderne og de arbejdsløse, hvad vi egentlig mener om dette lovforslag: det er med til at svække fagbevægelsen. Man forsøger at køre anvisningen over i nogle nævn, hvori der sidder arbejdsgivere og repræsentanter for det offentlige og samarbejder med folk fra fagbevægelsen. Vi må betragte det sådan, at anvisningen og kontrollen er et helt naturligt element, et helt naturligt led, i fagforeningernes og akassernes virke. Samtidig er det selvfølgelig glædeligt, at vi kan fortælle befolkningen fra venstrefløjens side, at vi ikke accepterer de massive løntilskud, der vil blive givet til arbejdsgiverne efter denne lovgivning.

Vi har ikke gnist af garanti for, at der kommer flere i arbejde af den grund. De, der argumenterer med, at det vil betyde en vældig udvidelse af beskæftigelsen, må gå rundt med nogle naive forestillinger om, at det danske erhvervsliv faktisk driver filantropi, og det er der i hvert fald langt fra tale om.

Jeg gendrev under anden behandling de bemærkninger, som arbejdsministeren kom med til VS om, at vi udelukkende havde ét alternativ til de langtidsarbejdsløse, og det var udbetaling af understøttelse. Her må jeg sige nej igen, fordi arbejdsministeren naturligvis vil bruge det i sin argumentation ude omkring i landet. Det, vi har sagt, er, at anvisningen og kontrollen må føres tilbage til fagforeningerne og administreres efter princippet: først fyret, først i arbejde. Så var vi nemlig ikke kommet i den situation at skulle lave en lovgivning som den her. Denne lovgivning er alene en følge af den offentlige arbejdsformidlings måde at efterkomme kapitalejernes krav på om den bedst mulige, den mest effektive arbejdskraft overhovedet.

Derudover har vi sagt, at skal man have flere folk i arbejde, er det nødvendigt at udvide den samlede mængde arbejde, og da har vi konkret fremlagt den mest vidtgående beskæftigelsesplan overhovedet, en beskæftigelsesplan, som viser, at der kan sættes 100.000 folk i arbejde om året uden de her dødsyge løntilskud, og uden at det får nogen former

for indflydelse på gældsætningen af arbejderklassen over for udlandet.

Det lovforslag, vi står tilbage med efter afstemningerne ved anden behandling, er et for VS uacceptabelt forslag. Det er amputeret for de fornøftige ting, der var stillet ændringsforslag om til anden behandling – de ændringsforslag, der var stillet af VS i samarbejde med DKP og af SF – og som havde det sigte at rette op på de kritikpunkter, som venstrefløjspartierne havde under første behandling. Men de ændringsforslag, vi er kommet med, er altså kategorisk blevet afvist fra regeringens side. Regeringen har alene kigget til sine venner ovre på højrefløjen, som de jo normalt kigger til, og når de har valgt at gennemføre denne lovgivning sammen med højrefløjspartierne, skal de også have lov til det. Det bliver med VS' stemmer imod denne lovgivning, som udelukkende er det rene lapperi på en socialdemokratisk-borgerlig krisepolitik, som til 100 pct. har haft til opgave at sikre kapitalejerne og stille arbejderklassen ringere, mens man hele tiden har dækket sig ind med, at vi skal kunne konkurrere med udlandet osv.

Lawaetz (FP):

Jeg skal ikke i lang tid forsinke starten på folketingets sommerferie, men på baggrund af faldne udtalelser ved anden behandling finder jeg anledning til kraftigt at pointere, hvorfor fremskridtspartiet stemmer imod dette lovforslag i dag.

Der er ikke tale om nogen kynisme, som man vil beskyldte os for. Et af vores første mål er at sætte de langtidsledige i arbejde. Vi mener bare ikke, denne lovgivning er tilstrækkelig. Vi er også enige med andre i, at den burde behandles sammen med lovforslaget om efterløn. Når vi ikke tror på den, er det, fordi jeg er enig med arbejdsministeren i, at højst en tredjedel vil komme ind i det private erhvervsliv og dermed ind i produktionen. Det vil sige, at igen skal der ansættes en stor del ved offentligt arbejde. Man betragter også lovgivningen – og det er rigtigt – som noget mentalhygiejnisk, men er det en mentalhygiejnisk hjælp at blive sat til forskellige former for nødhjælpsarbejde og måske på den måde komme til at føle sig som et andenklassens menneske? Her kan vi ikke se, at mentalhygiejnen er sat rigtigt ind.